

DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od
9-ej do 2-ej popoł.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem):
cała strona—40 zł., 1/2 strony—20 zł. 1/4 stro-
ny—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz pe-
titowy dwuszpaltowy lub jęgomiejsce 15 gr.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do
Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Prenumerata kwartalnie 2 zł.

Cena egzemplarza 25 groszy.

Nr. 9. (182)

Lublin, dnia 24-go kwietnia 1926 roku.

Rok VI.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie Nr. 38.

W roku bieżącym, tak jak i w ubieg-
łym, wszyscy urzędnicy, oficjaliści i
służba niższa, znajdujący się na służ-
bie miejskiej, mogą korzystać z płat-
nych urlopów w tegorycznym sezonie
letnim w czasie od 1 maja do 15-go
września r. b.

Urlopy mogą otrzymać:

1) urzędnicy po przesłużeniu 1 ro-
ku do 10 lat włącznie — 4 tygodnie,
ponad 10 do 20 lat—5 tygodni i po-
nad 20 lat — 6 tygodni, i

2) oficjaliści i służba niższa, po
przesłużeniu 1 roku do 10 lat włącznie—2 tygodnie, ponad 10 do 20 lat—
3 tygodnie i ponad 20 lat—4 tygodnie.

Urlopy pracowników, którzy nie
przesłużyli jednego roku będą trakto-
wani indywidualnie.

W tym celu polecam p.p. Szefom
Wydziałów, aby bezwzględnie przystą-
pili do sporządzenia wykazu urzędni-
ków powierzonych im wydziałów, któ-
rzy zapragną skorzystać z urlopu.

W wykazie należy zaznaczyć obok
stanowiska, urzędnika imienia i naz-
wiska urzędnika, oficjalisty i t. p., rów-
nież daty wstąpienia do służby, okres,
w przeciągu którego wspomniani zamie-
rzają wyjechać na urlop, a także, kto
przez czas nieobecności odnośnego pra-
cownika sprawować będzie zastępstwo.

Termin urlopów należy skordyno-
wać w ten sposób, aby ciągłość prac
urzędowych w Wydziałach nie ulegała
zwłóce, bądź też przerwie.

Szefowie poszczególnych Wydzia-
łów winni wskazać, kto na czas urlo-
pu obejmie ich czynności w charakte-
rze zastępcy.

Wykazy, o których mowa, polecam
nadesłać do Wydziału do spraw ogólnych do dnia 28 kwietnia r. b.

Niniejsze zarządzenie nie dotyczy
personelu Wydziału Budownictwa, per-
sonel którego otrzyma urlopy w termi-
nach jak w roku ubiegłym.

Lublin, dnia 10 kwietnia 1926 r.

Prezydent m. Lublina *C. Szczepański.*

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 17 kwietnia 1926 r. uchwalono:

1. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego z warsztatem, budynkiem gospodarczym i ustępem w posesji Władysława Zięby, przy ul. Miłej Nr. 12 róg Wesolej, z warunkiem ułożenia kosztem właściciela chodnika i zabrukowania połowy szerokości jezdni wzdłuż frontu posesji od stron obu ulic.

2. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego w posesji Piotra Kowalika na Majdanie Tatarskim Nr. 3.

3. Zatwierdzić plany na przybudowę izby mieszkalnej murowanej z sienia, w posesji Ludwika Borowca, przy ul. Piekarskiej Nr. 21.

4. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego, z budynkiem gospodarczym i ustępem, w posesji Aleksandra Pietrasia przy ul. Nowy Rynek Nr. 2, z warunkiem zastowania się przy budowie do linii regulacyjnej ul. Nowy Rynek.

5. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego 1-no piętrowego, oraz budynku gospodarczego i ustępów, na działce Józefa Parchety Nr. 8. z rozparcelowanej części folw. Bronowice.

6. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego z budynkiem gospodarczym i ustępami na działce Nr. 98 Józefa Nowaka, z rozparcelowanej części folw. Bronowice.

7. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego jednopiętrowego, z komórkami, w posesji Józefa Kubiszewskiego, przy ul. Północnej Nr. 3

8. Zatwierdzić plany na budowę murowanej oficyny parterowej z mansardem i budynkiem gospodarczym, w posesji Jana Juśkiewicza, przy ul. Rury Jezuickie Nr. 32.

9. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego z budynkiem gospodarczym i ustępem na działce Nr. 58 Józefa Marciniaka, z rozparcelowanej części majątku Bronowice, pod warunkiem zastosowania się do niwelety chodnika o 45 cm. od podłogi parteru.

10. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego z budynkiem gospodarczym na działce Nr. 116, Ignacego Gałasa, z rozparcelowanej części folw. Bronowice Nr. 89.

11. Zatwierdzić plany na budowę domu parterowego murowanego z budynkiem gospodarczym i ustępem na działce Władysława Szymonika Nr. 138, z rozparcelowanej części folw. Bronowice Nr. 89.

12. Zatwierdzić plany na budowę domu murowanego parterowego z budynkiem gospodarczym, w posesji Antoniego Pawelca przy ul. Krętej Nr. 5.

13. Zatwierdzić plany na przebudowę murowanej stajni na garaż samochodowy i warsztat, oraz na budowę składziku i przeróbkę istniejącej ubikacji na kantor w posesji Szai Praszkiara, przy ul. Foksal 12,

14. Zatwierdzić plany na budowę domu jednopiętrowego w posesji Józefa Nastalskiego przy ul. Aleje Jagiellońskie 5, z warunkiem ułożenia chodnika wzdłuż posesji.

Posiedzenie 19 kwietnia, uchwalono:

Od filmu krajowego „Iwonka” pobrać 10% stopę podatkową.

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański.*

Szef Wydziału: (—) *L. Radliński.*

Rozporządzenia rządowe.

Wojewoda Lubelski. Lublin, d. 12 marca 1926 r.

L: 1568/Pr.

Przedmiot w sprawie korespondencji związków samorządowych z placówkami konsularnymi R. P. i obcemi placówkami kons. w Polsce.

Pismo okólne.

Do

Wszystkich P. P. Naczelników Wydziałów, Starostw Województwa Lubelskiego, oraz Prezydentów miast Lublina i Siedlec.

Na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 26 z dnia 28/II. 1926 r. L. Pr. 1468 komunikuję Panom Starostom (Prezydentom), że:

1) Wszystkie Magistraty miast wydzielonych, następnie miast podlegających galicyjskiej ustawie krajowej z

roku 1889, oraz wszystkie Wydziały Powiatowe w sprawach dotyczących ich zakresu działania winny korespondować z placówkami polskimi zagranicą (t. j. konsulatami Rz. P. i Oddziałami Konsularnymi Przedstawicielstw Dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej bezpośrednio z wyjątkiem przesyłek pieniężnych i wartościowych które należy w toku instancji przedkładać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych celem nadania tym przesyłkom dalszego biegu.) O ile korespondencja dotyczy ważniejszych spraw gospodarczo-administracyjnych lub interesów zbiorowych i powstaje wątpliwość co do sposobu ich załatwienia, należy całą korespondencję wraz z projektem odpowiedzi przesłać do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Korespondencja z placówkami Rz. P. na obszarze Zw. Socjal. Rep. Rad. odbywa się na tych samych zasadach, z tą jednak różnicą, że pisma i przesyłki kierować należy odpowiednio zaadresowane i zakopertowane do Głównego Biura Ekspedycyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które uskuteczni dalszą wysyłkę.

O ile w związku z korespondencją placówek Rz. P. zagranicą ze wspomnianymi władzami komunalnymi zajdzie potrzeba pobrania opłat stemplowych od osób zamieszkałych na terytorjum Rz. P. odnośne urzędy komunalne będą pobierały na żądanie placówek należną opłatę stemplową w znaczkach, które to znaczki po skasowaniu zachowują w swoich aktach nie zawiadamiając o tem zainteresowanych placówek.

Na kopertach pism przesyłanych do placówek Rz. P. zagranicą, należy adres pisać wyłącznie w języku francuskim z podaniem ulicy i Nr. domu, w którym mieści się placówka.

ADRESY WINY BRZMIĆ NASTĘPUJĄCO:

a) A l'Ambassade de la Republique polonaise.

a
(nazwa miejscowości)

b) A la Legation de la Republique Polonaise.

a
(nazwa miejscowości)
Nr. rue, place

c) Au Consulat General de la Republique Polonaise.

a
(nazwa miejscowości)
Nr. rue, place

d) Au Vice Consulat de la Republique Polonaise.

a
(nazwa miejscowości)
Nr. rue, place

e) A l'Agence Consulaire de la Republique Polonaise.

a
(nazwa miejscowości)
Nr. rue, place.

Skrót telegraficzny, zarejestrowany we wszystkich urzędach pocztowych miejscowości, w których znajdują się placówki Rz. P. brzmi:

Polambasade a (ambasada)
Polmission a (poselstwo)
Polconsula a (konsulat)

Szczególną uwagę należy zwrócić na właściwe frankowanie korespondencji, wysyłanej zagranicę. Nie należy bowiem przez niewłaściwe frankowanie narażać placówki na poważne straty wywołane koniecznością dopłaty.

Nowa taryfa opłat pocztowych ogłoszona jest w Dzienniku Ustaw Nr. 37 poz. 397 z roku 1924.

Należy przestrzegać wszelkich dalszych zmian w taryfie pocztowej, które są ogłaszane w Dzienniku Ustaw.

Tak samo należy zwracać stosowną uwagę na formę zewnętrzną korespondencji.

II. Korespondencja urzędów komunalnych, wyliczonych w p. 1 z konsulatami i wydziałami konsularnymi państw obcych w Polsce odbywa się bezpośrednio, konsułatom bowiem i wydziałom konsularnym służy prawo korespondowania ze wszystkimi urzędami w ich okręgach konsularnych. Korespondencja ta ma się odbywać wyłącznie w języku polskim. Pismo obcego konsulatu (wydziału konsularnego) zredagowane w obcym języku należy zwrócić bezzwłocznie z nadmie-

nieniem że może ono być załatwione po przetłomaczeniu na język państwowy.

Wyjątki od powyższych zasad stanowią przypadki interwencji w obronie zbiorowych interesów obcokrajowców (np. majątkowych, podatkowych i t. d.) sprawy wynikające z wykonania traktatów, sprawy te zastrzega do swej decyzji Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Pisma konsulatów państw obcych w powyższych sprawach otrzymane przez magistraty i wydziały powiatowe po należytem przygotowaniu przez ustalenie stanu faktycznego, oraz zebranie potrzebnych informacji i wszelkich danych winny być przesyłane za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie wraz z dotyczącem sprawozdaniem Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, które ze swej strony udzieli odpowiedzi odnośnej placówce zagranicznej.

W razie wątpliwości co do sposobu załatwienia konkretnej sprawy, poruszonej przez Konsulat, wspomniane urzędy komunalne winny przedłożyć odnośne akta wraz z ewentualnym projektem załatwienia do decyzji Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.

O ile zachodzi potrzeba przeprowadzenia korespondencji z zagranicą w sprawach dotyczących obywateli polskich, celem zebrania informacji użyskania dokumentu i t. d. wówczas należy zwracać się tylko do właściwej polskiej placówki zagranicą. Wskazówki powyższe nie dotyczą korespondencji z placówkami konsularnymi Związku Socjalistycznych Republik Rad do czasu uprawomocnienia się umowy konsularnej z tym Związkiem o czym zostaną P. Starostowie (Prezydenci) we właściwym czasie zawiadomieni.

Z cudzoziemskimi misjami specjalnymi np. wojskowymi, kolejowymi, ekonomicznymi i t. d. wymienione wyżej urzędy komunalne korespondują za pośrednictwem państwowych urzędów administracyjnych II-iej instancji.

Ambasady i Poselstwa państw obcych w Polsce w przeciwstawieniu do konsulatów i wydziałów konsularnych przy poselstwach, mogą korespondo-

wać z polskimi urzędami komunalnymi jedynie za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

III. Korespondencja polskich urzędów komunalnych, wyliczonych w ustępie 1-ym, z urzędami zagranicznymi może się odbywać tylko w drodze dyplomatyczno-konsularnej, t. zn. za pośrednictwem właściwego konsultatu Rz. P. zagranicą, który też pośredniczy w dalszem załatwieniu spraw.

Urzędy zagraniczne mogą korespondować z urzędami komunalnymi polskimi tylko za pośrednictwem swoich placówek konsularnych w Polsce, o ile specjalna umowa z danem państwem nie zawiera innych przepisów.

Obywatele państw obcych, zamieszkali zagranicą mogą korespondować z urzędami komunalnymi polskimi również za pośrednictwem swoich placówek konsularnych w Polsce.

Wszelką korespondencję urzędów państw zagranicznych i obywateli państw obcych, zamieszkałych zagranicą, skierowaną do urzędów komunalnych z pominięciem drogi dyplomatyczno-konsularnej, należy niezwłocznie przesłać konsulatowi, względnie właściwemu wydziałowi konsularnemu z nadmienieniem, że danej sprawy nie poddaje się urzędowaniu z powodu nadesłania jej w niewłaściwej drodze.

Powyższe nie dotyczy podań obywateli państw obcych, zamieszkałych zagranicą, o ile podania te zredagowane są w języku polskim. W wypadkach tych należy udzielić odpowiedzi za pośrednictwem właściwej placówki Rz. P.

O ile podanie nie było zaopatrzone w obowiązującą opłatę stemplową zagraniczna placówka Rz. P. na żądanie władzy krajowej ściągnie od proszącego opłatę oraz ewentualne koszty związane z załatwieniem danej sprawy.

IV. Zarządy wszelkich samodzielnych przedsiębiorstw komunalnych, jak tramwai, kolei, elektrowni, zakładów aprowizacyjnych i t. d. korespondują z polskimi placówkami dyplomatyczno-konsularnymi zagranicą oraz z takimi placówkami zagranicznymi w Polsce wyłącznie za pośrednictwem właś-

ciwych dla nich magistratów, względnie wydziałów powiatowych.

V. Magistraty miastnie wydzielonych z powiatu, oraz urzędy gmin wiejskich w sprawach dotyczących ich zakresu działania korespondują z konsulatami i wydziałami konsularnymi państw obcych oraz placówkami polskimi zagranicą za pośrednictwem wydziałów powiatowych na zasadach powyżej określonych.

VI. Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie oraz Magistrat m. st. Warszawy prowadzą korespondencje na prawach władz administracyjnych II instancji.

w/z Wojewody Lubelskiego:

Szarynowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

O organizację Studium Nauk administracyjno-komunalnych.

(Ciąg dalszy.)

Z programów pięciu wydziałów Szkoły Nauk Politycznych w Paryżu omawiamy program Wydziału Administracyjnego. Obejmuje on jako przedmioty zasadnicze następujące kursy dwuletnie:

- 1) Życie polityczne oraz organizacja administracji we Francji oraz zagranicą (prof. Pichat).
- 2) Administracja we Francji i kolonjach (prof. Tardieu).
- 3) Życie ekonomiczne i rola administracji (prof. Romieu).
- 4) Finanse publiczne (prof. Courtin).

Ponadto wykłady regularne i fakultatywne obejmują m. in. dwuletni kurs systemu ekonomji politycznej. Dwuletnie konferencje i seminarja poświęcone są prawu administracyjnemu, publicznemu i ekonomji politycznej. Konferencje i ćwiczenia prowadzi prof. Alibert, mają one charakter ściśle praktyczny, poświęcony zagadnieniom bieżącym m. in. z zakresu życia komunalnego i departamentalnego, finansów publicznych, organizacji handlu i przemysłu i t. d.

Omawiając znaczenie studjów paryskiej Szkoły Nauk Politycznych stwierdzić przedewszystkiem należy, iż mają one zwłaszcza na Wydziale administracyjnym najściślejszy, żywozny związek z pracą administracyjno-urzędniczą. Dotyczy to zarówno programu nauk, jak i zawodowej kariery słuchaczy szkoły. Postaramy się poniżej wyodrębnić, analizować całokształt studjów tej uczelni specjalnie pod kątem przydatności ich dla urbanistyki i administracji komunalnej. Wspomniany już przez nas prof. Tardieu na kursie administracji francuskiej i zagranicznej poruszał m. in. system finansowy: (dochody, podatki monopole i t. d., wydatki), kwestja budżetowa, zasady rachunkowości publicznej; zaś z dziedziny zarządu komunalnego, rady municypalne, rozwój ustawodawstwa komunalnego, merowie, funkcjonariusze miejscy, służba i policja komunalna, budżet, własność komunalna i t. d.

Ponadto wykład prof. Tardieu obejmował specjalnie administrację m. Paryża.

Prof. Romieu w kursie wykładów p. t. „Wpływ życia ekonomicznego na administrację“ poruszał m. in. udział gmin w budowie administracji kolei i analizował komunalne drogi komunikacyjne. Wykładał ponadto o inwestycjach miejskich (koncesje, rozdzielanie wody, światła, energii elektrycznej i t. d.).

Obszernie wykładana jest statystyka. Przedmiotem ekonomji politycznej wykładanej w ciągu dwóch lat, są przedewszystkiem główne zasady teorii, podczas gdy kursy specjalne dotyczą ważniejszych zagadnień polityki gospodarczej, której też poświęcone są ze stanowiska opisowego bardzo szczegółowe wykłady geografji ekonomicznej.

Obraz wykształcenia prawno-politycznego francuskich urzędników administracyjnych uzupełniamy jeszcze dwoma uwagami: jedną a propos profesorów szkoły, drugą—słuchaczy. Otóż wykładający rekrutują się przeważnie nie z zawodowych naukowców lecz z pracujących naukowo kół urzędniczych Francji. Odnosnie słuchaczy zaznaczamy, że ich bardzo znaczny odsetek

kończy też studja prawnicze, albo równocześnie, albo przed ukończeniem szkoły.

Przy porównaniu obu omawianych systemów: niemieckiego i francuskiego — nasuwa się spostrzenie: studja francuskie są trudne, trudne przy egzaminach, — kolokwjach, ocenie referatów i t. d.. Zato kto przeszedł pomyślnie przez coroczne egzaminy ustne, referaty obowiązkowe, seminarja i repetytorja i w końcu zdał egzamin dyplomowy, ten faktycznie daje rzetelną rękomię, iż przedmiot zgruntował nietyko ze stanowiska teorii, lecz również i wymogów praktyki administracyjnej. Paryska Szkoła Nauk Politycznych jest rodzajem Akademii Administracyjnej, jaką posiadają Niemcy, więc uczelnią kształcą wyższych urzędników administracyjnych we Francji, zarówno samorządowych jak i państwowych. Brak jedynie w Szkole Nauk Politycznych krótkich lecz perjodycznych kursów dla urzędników na stanowiskach, celem zapoznania ich z nowymi zdobyczami wiedzy i praktyki. Umożliwia to jednak do pewnego stopnia i tu dobór poszczególnych przedmiotów i kursów bez ucześnieczania na całość. O studjum zawodowym dla francuskich urzędników samorządowych możemy śmiało powiedzieć, iż jest ono wyczerpujące i pomimo daleko posuniętej specjalizacji wymaga od studjujących urzędników nietyko znajomości fachowych dyscyplin, lecz również ogólnego poglądu na strukturę kraju i gospodarstwa społecznego. W odróżnieniu od nieco zmechanizowanych stosunków niemieckich, kładzie program naukowy francuski specjalny nacisk na samodzielność sądu i działalności, cechujących swisty „regime“ francuski, który także w stosunku do urzędników więcej zważa na ich właściwe kwalifikacje indywidualne, niż poprzednie studja i dyplomy.

Mają i Włochy szkolnictwo komunalne. Wymienić należy dwie instytucje. Pierwsza — *to Instytut Badań Muncypalnych (Istituto di Studi Municipali)* z siedzibą we Florencji rozwijającą działalność w drodze konferencji i publikacji. Druga — *to Szkoła Nauk Po-*

litycznych i Społecznych (Scuola di scienze Politiche e sociali) — założona w roku ubiegłym przy Uniwersytecie w Padwie. Biuro Związku Miast Polskich nie otrzymało jednak dotychczas programów i publikacji tych instytucji.

Przedstawiliśmy powyżej, zarys interesującego nas szkolnictwa zagranicą, zarys zwięzły nieroszczący pretensji do wyczerpania przedmiotu. Na tem tle uwydatnia się przedewszystkiem konieczność utworzenia Polskiego Studium Administracyjno-Komunalnego. Korzystaniu ze wzorów zagranicznych naturalnie musi towarzyszyć duża ostrożność zakazująca poddanie każdego, nawet niewątpliwie dodatniego teoretycznie i zachartowanego w ogniu praktyki postulatu zagranicznego, ścisłej rewizji ze stanowiska potrzeb, warunków i możliwości polskich.

Naszą inicjatywę utworzenia Studium Administracyjno-Komunalnego przedstawiliśmy już szeregowi poważnych instytucji: w pierwszym rzędzie zwróciliśmy się do Dziekanatów Wydziałów Prawnych wszystkich Uniwersytetów w Polsce, do Wyższej Szkoły Handlowej, Wolnej Wszechnicy Polskiej i Szkoły Nauk Politycznych, dalej do Związku Zawodowego Pracowników Miejskich.

Nie wszyscy zdołali jeszcze odpowiedzieć. P. Dziekan Wydziału Prawnego Uniwersytetu Warszawskiego — prof. Jarra, narazie ustnie — całkowicie zaaprobował naszą inicjatywę. Dziekan Wydziału Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych Uniwersytetu Lubelskiego, prof. Bouffałł, pisze nam w odpowiedzi na naszą inicjatywę: „Specjalne Studium poświęcone sprawom samorządu miejskiego uważamy za bardzo pożądane, jako odrębną sekcję na Wydziale Prawa... Wiedzy urbanistycznej, sądzimy, winien być poświęcony oddzielny Instytut (na wzór Uniwersytetu Paryskiego) i organizację jego wyobrażamy sobie w ten sposób, że kurs na nim miałby być jednoroczny, a dostęp doń byłby możliwy tylko dla tych, którzy ukończyli sekcję prawniczą lub ekonomiczną Wydziału Prawa, celem tego Instytutu byłby postęp w

zakresie wiedzy urbanistycznej oraz przygotowanie działaczy samorządowych miejskich“.

Dziesięć Wydziału Prawa Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie odpowiedział słowami zasadniczej, poważnie ujętej krytyki. Piszę m. inn.: „Rada Wydziałowa wita chętnie inicjatywę Szanownego Zarządu w nadziei, że zabiegi Panów doznają należytego poparcia ze strony wszystkich zwolenników postępu urzędów samorządowych. Nie sądzimy jednak, by zachodziła potrzeba stworzenia odrębnego „Studjum“ przy Wydziale Prawa w Uniwersytecie... Naukowo... nie można zdaniem naszym wyróżniać administracji miejskiej od innych dziedzin administracji samorządowej, jakkolwiek, uznajemy, że technika administracji miejskiej może być w wielu względach oddmienną, zwłaszcza w dziedzinie urzędów podatkowych, sanitarnych, budowlanych i t. d... Sądzymy, że tylko rozróżnianie administracji samorządowej od państwowej ma znaczenie naukowe i temu znaczeniu odpowiadają nasze starania o drugą katedrę administracji, wzgl. o systematyzowanie wykładów zleconych, któreby dotyczyły administracji samorządowej“.

Z charakterystycznym zastrzeżeniem wystąpiła Szkoła Nauk Politycznych w Warszawie. Powołując się mianowicie na działalność swego Wydziału administracji państwowej i komunalnej inicjatywę naszą utworzenia Studium Administracyjno - Komunalnego określiła jako.... „utworzenie nowej organizacji dla tych samych celów“. Opierając się m. in. na dokładnej analizie programu Wydz. Adm. Państw. i Komun. Szkoły Nauk Politycznych w Warszawie—podkreśliwszy praktyczną celowość tego Wydziału—w obszernym piśmie wystosowanym do tej uczelni wyjaśniliśmy ich nieporozumienie, polegające na próbie utożsamienia odrębnego Studium Administracyjno-Komunalnego z cyt. Wydziałem, w którym zaledwie niektóre wykłady i to w charakterze przedmiotów pobocznych mogłyby obchodzić również i urbanistów.

Na skutek wywołanego zainteresowania świata naukowego naszą inicjatywą, zwrócono się do nas z dwoma konkretnymi projektami.

Pierwszy wyszedł z łona nowopowstałej Komisji Organizacyjnej Studium Administracji Państwowej i komunalnej. Studium planowane jest jako jeden z najważniejszych działów powstającego jednocześnie Instytutu Nauk Administracyjnych. Do komisji Organizacyjnej wchodzi: generalny inspektor Administracji p. Twardo, wizytator Min. Ośw. i Wyznań Relig.—Dr. Tadeusz Hilarowicz i p. W. Biegeleisen. Ten ostatni, jako przedstawiciel cyt. Komisji, pisze nam, iż rezultatem prac Komisji... „było przedewszystkiem ustalenie programu nauk i ram organizacyjnych Studium. Zasadniczym punktem wyjścia było z jednej strony ściśle połączenie nauk administracyjnych z naukami ekonomicznymi, z drugiej zaś połączenie w jednym Studium, zarówno administracji państwowej jako i samorządowej. To ostatnie było koniecznością wobec najściślejszego związku jaki zachodzi w nowoczesnej organizacji państwowej, między działalnością administracyjną państwa, samorządu i korporacji prawa publicznego, a który wymaga po stronie ciała urzędniczego dokładnego objęcia obu wielkich działów administracji. Równoległe traktowanie nauk ekonomicznych, w szczególności polityki ekonomicznej i gospodarczego rozwoju Ziem Polskich z naukami administracyjnymi było poddyktowane koniecznością zbliżenia administracji zarówno państwowej jak i samorządowej do wymogów gospodarczych i społecznych, co przy równoczesnym rozszerzeniu ingerencji czynnika publicznego wybija się na pierwszy plan życia zbiorowego i państwowego.

W planie nauk uwzględnić narazie pod wpływem najbardziej odczutej konieczności studja dotyczące administracji politycznej i administracji komunalnej, z tem, iż na najbliższe lata jest zamierzone otwarcie specjalnego Studium Skarbowości służby socjalnej, samorządu ziemskiego i t. d. wzorem Akademii

Administracji Administracyjnej w Berlinie, Akademji Komunalnej w Düsseldorfie. Szkoły Nauk politycznych i Ecole des Hautes Etudes Urbaines w Paryżu opartych już na daleko posuniętej specjalizacji studjów.

Naukę Studjum Administracji Państwowej i Komunalnej otwierają przedmioty wspólne, więc administracyjne i ekonomiczne, mające na celu, poza wykładem systematycznym, uzupełnienie nowemi zdobyczami wiedzy i praktyki wykształcenia ekonomicznego i administracyjnego materiału urzędniczego. Przedmioty te są obowiązkowe dla słuchaczy obu wydziałów, administracji państwowej i komunalnej, ponadto w Studjum, zarówno administracji państwowej i samorządowej wyodrębniono przedmioty ogólnego znaczenia, więc w studjum komunalnym polityki komunalnej, statystyki komunalnej i t. d., które są obowiązkowe dla wszystkich słuchaczy bez względu na poszczególne grupy specjalnych Studjów.

Przedmioty specjalne dotyczące administracji komunalnej podzielono w pewne grupy, ułatwiające urzędnikom pokrewnych działów opanowanie materiału teoretycznego i praktycznego — w ten sposób starano się uniknąć zbyteńnego obciążenia słuchaczy, zwłaszcza w zakresie materiału dalekiego od ich specjalności, przy jaknajwydatniejszym podkreśleniu ogólnego wykształcenia Administracyjnego i ekonomicznego, któremu są poświęcone przedmioty ogólne, oraz takiemuż podkreśleniu znajomości polityki komunalnej, której jest poświęcona „ogólna grupa w każdym ze studjów osobno.

(D. c. n.)

(Samorząd Miejski Styczeń 1926 r.)

K o n k u r s .

Magistrat m. Lublina ogłasza niniejszem konkurs na wakujące stanowisko kierowniczkii miejskiego zakładu opiekuńczo-wychowawczego dla dziewcząt w wieku szkolnym.

Posada do objęcia od zaraz. Osoby ubiegające się o objęcie wyżej wymienionego stanowiska winne złożyć w Wydziale Opieki Społecznej Magistratu oprócz podania następujące dokumenty:

- 1) Świadectwo przynależności do Państwa Polskiego,
- 2) Świadectwo ukończenia seminarjum nauczycielskiego, lub maturę,
- 3) Świadectwo dotychczasowej praktyki wychowawczej.
- 4) Krótki życiorys (curriculum vitae).

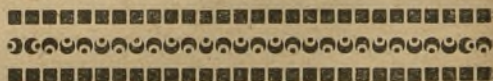
Do stanowiska kierowniczkii wychowawczego zakładu dla dziewcząt w wieku szkolnym przywiązane są pobory w wysokości IX stopnia służbowego urzędników państwowych, mieszkanie, opał, światło i całkowite utrzymanie.

Oferty należy przesyłać pod adresem Wydziału Opieki Społecznej Magistratu m. Lublina.

Vice-Prezydent miasta

(—) *I. Kubecki*

Szef Wydziału (—) *T. Kadura.*

Treść № 9.

Zarządzenia p. Prezydenta m. Lublina.

Z obrad Magistratu.

Rozporządzenia Rządowe.

O organizację Studjum Nauk admin.-komun.

Konkurs.